

"Tuhle mi kartářka budoucnost věštila, má šance ke klidu opět se ztenčila,
pokoj prý naleznu až dole pod drnem, tam ovšem namoutě příliš se neh
rnem."

Malé děti ze čtvrté třídy vydaly se na školní výlet,
zahodily tužky a křídý, už z toho začínaly šílet.
Učení to sralo je velmi, kantoři pro ně byli trotli,
podívejte na malé šelmy, v autobuse hučí jak v kotli.

Řidič autobusu za volantem se krčí,
děti na něj křičí občas do něho strčí,
učitelka chrápe, prošukala celou noc
a je to ho na ni dneska právě víc než moc.

Lojzík vyndal plácačku šnapsu,
Pavlinka rozdala cigára,
měla jich v tašce plnou kapsu,
skoro celý karton bezmála.

Pepíček měl sedmičku vína,
dědkovi ho líznul ze sklepa,
nádherně se výlet začíná,
libuje si Toník Skořepa.

Na první zastávce už se děti motají,
Evička se cucá s Vaškem hnedka na kraji.
Autobusák valí oči, věc to spletitá,
učitelka stále chrápe jako zabitá.

Děti jsou samá kurva a píča,
jiné slovo téměř neslyšet,
uznání zaslouží i úča,
že jim darovala volný svět.

Když přijeli na dané místo,
to už chrápal celej autobus
pod mnohými bylo nečisto,
to tedy bylo panečku blues.

Učitelka procitla až cestou zpáteční,
tenhle výlet nebyl zdaleka tak komerční.
Potom děti rozprchly se do svých domovů,
věru těžko sestavovat z toho osnovu.

Malé děti ze čtvrté třídy
měly výlet vskutku legrační
vytržení ze školní bídy
zhodnotily jej za senzační,
zhodnotily jej za senzační.